

Úryvky z Radkinej eseje:

Ďakujem, že môžem...

Ďakujem, že môžem cestovať, zabávať sa, voliť, slobodne žiť, vyjadrovať sa, študovať, veriť, tvoriť, cestovať, podnikáť, snívať o svojej budúcnosti, byť sama sebe paňou, zhromažďovať sa s tými, ktorí zdieľajú rovnaké postoje... Je toho mnoho, za čo môžeme byť vďační, no častokrát si neuvedomujeme, kto/čo za mojou/našou slobodou stá! Vysloviť názor na November '89 je pre mňa trošku zvláštne, pretože som hrôzy bývalého režimu nezažila. Keď si však uvedomím, že na novembrových námestiach pred tridsiatimi rokmi skandovali heslá o slobode a demokracii moji rovesníci, behá mi mráz po chrbte. Mali odvahu ako nikto z nás. Prekonali strach a všetkých nás v podstate zachránili. Boli to rovnakí mladí ľudia – študenti ako my.

...

Ďakujem za takýchto ľudí. Za ľudí, ktorí sa nebáli snívať, svoj život naplnili poctivosťou, pravdou a spravodlivosťou. Vtedy aj dnes. Aj Ján (Kuciak) bol tak strašne presvedčený o tom, že spravodlivosť existuje... Ja, my všetci v ňu veríme tiež, pretože žijeme, chceme žiť v ozajstnej demokratickej spoločnosti.

...

Sloboda pre každého znamená niečo iné. Sloboda znamená možnosť plnohodnotného života pre mňa, pre teba, pre nás. A preto aj ja chcem patriť k tým, ktorí budú svojim životom naplňovať tridsaťročný odkaz Novembra '89!